

## ביצה פרק ראשון ביצה

## מסורת הש"ס

[illegible]

**תורה אור השלם**  
1. ולא תוציאו משא  
מבתיכם ביום השבת  
וכל מלאכה לא תעשו  
וקדשתם את יום השבת  
כאשר צויתי את  
אבותיכם: ירמיהו י כב

**הנהגות הב"ח**  
(א) תום ד"ה ה"ג רש"י  
וכי' וזכור לזכר מקלט לכל  
שלם לזכור לכל וזכור  
שם לזכר י"ט נמחק:  
(ב) בא"ד דש"י גם  
בשבייל טיול:

**מוסף רש"י**  
אין מוציאין לא את  
הקטן. חלילה מאלו שגזקו.  
דלא חלילה להם להתחיל  
ביום שמי מנשנח אלא  
אולי נפש (שבת קכז).  
לוקח משומן ממשל גזר  
ב"ט. גישול שמיני גזר  
(פסחים מז). משום  
מבשל בשר בחלב.  
אפילו הוא חול וקצקני  
גזרים גנותן טעם ויפך  
הם (שם). משום אוכל  
בשר בחלב. תלמי לא  
הכשן כחצי ודא חלילה  
ודא להנאה ודא לגבול  
(מכות כא).

**מר סבר**. בית שמאי: **ומר סבר**. בית הלל. והכן מנחתא לא אפלטא  
 לאלה מר אשמעינן הדא ומר אשמעינן הדא ולא פליגי. מנחתא קמייתא  
 הייב קאמר במה דברים אמורים בשבש להן ציר בנאמנא אבל אין להם  
 ציר כל עיקר דברי הכל מותר דאם תנא ה"ק במה דברים אמורים  
 דנחלקו בשבשן להם ציר מן הדא אבל  
 בשבש להם ציר מן הדא דברי הכל  
 אמרי: **בתנינ'** **לא אם שבש**. כל  
 מיני דלחא עורב אכילה: **גמ'** **עולא**  
**נדבס**. דלחוי תורת מונת הייס דחמנא  
 שריא אבל זו יש להקריבה לאחר יום  
 טוב: **לוקא**. משום חולא מעשא כל  
 מלאכה: **שמות ט**: **לנורך**. אך אשר  
 יחלש לכל נפש: **נעבדז** **הוואלא**. אם  
 נעבסר הוואלא ביי"ט ומתקנו הלכות  
 ערובי מצות ליי"ט אם לאו: ואין  
**נעבדז** **הוואלא** כו'. ואע"ג דעיקר  
 הוואלא מועבידיו קול במנחתא נפקא לן  
**שמות קד יז**: **בא** ביי"ט ויפרש של  
 נעבסר חלל בשבת משום הכי קא שרי  
 אבל שמיטת שריא אב מלאכה וכלל  
 לא מעשא כל מלאכה: הוואלא לא  
 אפילו לבי"ה אם הותרה לנורך לא  
 הותרה שלא לנורך וכן ממתינא אפי'  
 כ"ה: **מתקיף לה רב יוסף**. אהן  
 אקאפתה דרבה: **אלא מעבסא**  
 דקבירא לא לבי"ה אין איסור הוואלא  
 ליי"ט: **ליסגול** **בכבנים**. צי אין איסור  
 הוואלא אין איסור טעטול שלא באכסר  
 טעטול אלא משום הוואלא. ומה שלא  
 גזרו על כל טעטולים אפילו על  
 אוכלים וכלים משום דאין חזרין גזרה  
 על הגזר הא"ס רוב גזרי רבנן  
 לעמוד כה": **אלא מדלא אפלטו**  
**בכבנים ש"מ**. לכוילי עלמא ים  
 הוואלא ליי"ט אלא שמן התורה הותרה  
 לנורך ובי"ה אימ להי כיון דהותרה  
 לנורך הותרה מן התורה לגמרי אלא  
 רבנן גזרו במדרי דהוי טרסא דלא  
 גזרו כגון אכנים אבל בקטן וספר תורה דלריסין להו ביי"ט לא  
 גזרו ובית שמאי אימ להו מיגו ומדרי דנורך אכילה שהותרה היתירו  
 הוואר ושאינו נורך אכילה באיסורו עומד מן התורה: ואפי' ר' **אמר סבר**  
**במחזור גרסינ'** **פליגי**. צ"ה ובי"ה ודכוילי עלמא ים איסור  
 הוואלא ליי"ט מועבידיו קול במנחתא דיטנא בשאר מלאכות וירמיה  
 הוואלא מותרין על השבתות שכן חמורין והלוי ישתעו: **לוקא**  
**הוואלא מכשל גיד**. שהבזול אב מלאכה הוואל ובזול ציר דבר האסור  
 ואפיו רחא ליתיה ועומד באיסור לא מעשא כל מלאכה דלא הותר  
 אלא לנורך: **ולוקא משום מכשל בשר בחלב**. לאו משום יום טוב  
 דמלקות דבזול ביי"ט הא מנא ליה אלא אפילו הווא חול לוקא  
 משום מכשל בשר בחלב דכתיב לא מבשל גדי בחלב שלש פעמים:  
 אחד לאיסור אכילה ואחד לאיסור הנאה ואחד לאיסור נשולט:  
 משום

**ה' ר"א** אלא מעתה לפלגו באזנים ומדלגו מיפלגו באזנים ש"מ וכו' אֲזִינִים ולשמעין רבנא דלית להו בִּין אֲסוּר הוֹאֵלָה דהא לא נִלְכַּד כֻּלָּל אֵלָּא גוֹרֵה שְׁמֵהּ יוֹיָא דְהֵאִתָּא בְּהֵדִיּוּ פִּרְקָא כֹּל הֶכְלִים (שנה דף ק' ג' ע"ב) גוֹרֵה שְׁמֵהּ יוֹיָא אֵלָּא שְׁאִין בִּין גוֹרֵה עַל הַצְּבוֹר אֵל"כ רוב ה' וכו' דב"ה סברי ממוק וא"ת מין דב"ה איהו לא מחוק אמאי מין מוֹדֵלָא אִין ה"י דמזאורייתא הוֹאִיל וְהוֹסֵרָה הוֹסֵרָה לְגַמְרִי אֵלָּא רִנְקָא בְּדַבְרָא שְׁאִין לְאֹדֹר יוֹם טוֹב כֻּלָּל ע"כ פ"י רש"י וְלֵא רֵהָ לְגַרְסֹה מִלְתּוֹת דִּלִּי"כ הוּא מְסִיק לִפְיָ וְהוּא אֲזִינִים לְבִיָּה דְחִיבִי ורש"י הוּא דְגוֹרֵה בְּדַבְרָא שְׁאִין צוּרִךְ יוֹי"ט כֵּלָּל וְקֵשָׁה דְהֵאִל דְּאִמְרִי בְּפִסְחִים וְדִלְגָּא לִפְיָ הֵייוּ מְטַעַם הוֹאִיל וְאִי אֲתַרְמִי הֵייוּ אֲרוּרִים אֲבָל מְטַעַם מִמּוֹךְ הַקָּרִים אֵלָּא מַעֲתָה הוֹאִיל אֲזִינִים לְבִיָּה דִּלְגָּא מַחֲבִיב פ"י מְדִלּוֹת וְכו' וְדוּקָא בְּהוֹלָה שִׁישׁ בֵּה צוּרִךְ יוֹי"ט קָטָה אֲמַרְמִין מִמּוֹךְ הַשְׁחֵמָה הוֹאִיל וְאִיכָּא צוּרִךְ מִקָּטָה (ב) שִׁישׁ צוּרִךְ יוֹי"ט אֲבָל שְׁלֵל לְאֹדֹר יוֹי"ט כֵּלָּל אֵלָּא צוּרִךְ נֶפֶשׁ וְלֵא שְׁמֵהּ יוֹיָא חֲבִיב מְדִלּוֹרִיתָא וְכִי פִלְגִי בִּישׁ וְכוּ' לְגַמְלֵהוּ דְהַמְזוּהָ נִקְרָאת צוּרִךְ יוֹם טוֹב וְלֹדֵגָהּ בִּוֹס"ת קָרוּת בִּוֹ וְכִי מְדִלּוֹת דְּשִׁיר גַּם (ג) טוֹיֹל דְּהֵאִל אֲשֶׁר נָמִי מְדַשְׁמֻקִּין בְּכַדּוֹר שְׁעוֹרִין שְׁעוֹלָה מֵהָ דְּשִׁיר יוֹם טוֹב לֵא דִּי שִׁמְרָהּ נָמִי אִיכָּא שְׁחֵמָה וְכו'

**השוחט** עולת נדבה ביום  
ר"ע היא (מ)דלית  
דקצירא להו הכי צהדיא טפי  
אמא קן לימא השוחט עולת חו

ומר סבר גורנין ציר באמצע אמו ציר מן הצד  
וימר סבר לא גורנין: **מתני'** <sup>ב</sup>בית שמאי  
אומרים אין מוציאין לא את הקטן ולא את  
הגדול ולא את ספר תורה לרשות הרבים  
ובית הלל <sup>א</sup>מתירין **גמ'** תני תנא קמיה  
רבי חייה בר אבדין: השווט עולת נדבה  
ביו"ט לוקה א"ל דאמר לך מני בית שמאי  
היה <sup>ב</sup>דאמרי לא אמרין מתוך שהותרה  
הוצאה לצורך הותרה נמי שלא לצורך דאי  
בית הלל <sup>א</sup>הא אמרי מתוך שהותרה הוצאה  
לצורך הותרה נמי שלא לצורך הכא נמי  
במתוך שהותרה שחיטה לצורך הותרה נמי  
שלא לצורך מתקין לה רבה ממאי דב"ש  
ובית הלל כהא פליגי דלמא ערוב והוצאה  
לשבת ואין ערוב והוצאה ליו"ט קא מיפלגי  
מ"מ <sup>ב</sup>ערוב הוצאה לשבת וערוב הוצאה  
ליו"ט ומר סבר <sup>א</sup>ערוב הוצאה לשבת ואין  
ערוב הוצאה ליו"ט כדכתיב <sup>א</sup>ולא תוציאו  
אלא מתקין לה רב יוסף אלא מעתה ליפלגי  
באבנים אלא מולא מפלגי באבנים ש"מ  
בהוצאה שלא לצורך פלגי ואף ר' יוחנן  
במתוך שהותרה הוצאה לצורך הותרה  
נמי שלא לצורך פלגי דתני תנא קמיה דר'  
יוחנן <sup>א</sup>הבשל גיד הנשה בחלב ביו"ט ואכלו  
לוקה חמש לוקה משום <sup>ב</sup>מבשל גיד ולוקה  
לוקה חמש לוקה משום <sup>ב</sup>מבשל בשר  
בבשר ולוקה משום אוכל בשר בחלב ולוקה  
משום

[illegible][illegible]

יב.

עין משפט  
נר מצוה

צב א ב תי' פ"א מהל'  
י"ט הל' ד ופ"ה  
הלכה א סמג לאזין עה  
טוש"ע א"ח ס' תקיח  
טעף א:  
צד ג תי' פ"א מהל'  
פירושין הלכה ד  
סמג לאזין עה טוש"ע א"ח  
ס' תקיח טעף א:

רבינו חננאל

[illegible]